

1902-10-10

AFSENDER

Charlotte Knipschildt

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er dateret "d. 10 October".

Eftersom der er tale om et kondelencebrev i forbindelse med Albrecht Warbergs død, må brevet være skrevet 1902.

Generel kommentar:

"naar man skal af med sine Børn":

Charlotte Knipschildt mistede mindst to små børn; muligvis flere.

Afsendersted:

Lerchenborg pr. Kalundborg

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er påtrykt brevpapiret

Omtalte personer:

Thora Branner

Louise Brønsted

Ernst Knipschildt

Gustav Knipschildt

Otto Knipschildt

Alhed Larsen

Johanne Christine Larsen

Christine Mackie

Ellen Sawyer

Albrecht Warberg

Andreas Warberg

Astrid Warberg-Goldschmidt

Arkivplacering:

Kerteminde Egn- og Byhistoriske

Arkiv, BB2666.

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en efterkommer af Louise Brønsted

DOKUMENTINDHOLD

Charlotte Knipschildt er ked af, at hun ikke kom om mandagen, men rejsen havde udmattet hende. Laura Warberg har hjulpet i svære tider. Hun må endelig komme på besøg.

Charlotte Knipschildt var bekymret, da Laura blev forlovet, men hun kunne ikke have fået en bedre mand.

Laura må takke Andreas Warberg for brevet. Det var rørende, at han tænkte på hende.

TRANSSKRIFTION

[Påtrykt brevpapiret:]

O. Knipschildt

Lerchenborg

[Håndskrevet:]

d. 10 October.

Kæreste Laura!

Mine Tanker gaar bestandig over til Dig; og det er dog en inderlig svær Følelse at vide at de Hjem vi holdt mest af, efterhaanden lukkes, Ottos og min største Fornøjelse var dog at køre til Gjelskov og Erikshaab i gamle Dage, og hvor ældre man bliver føles det ret at det er alligevel Minderne man lever paa. Jeg var saa bedrøvet over at jeg ikke kom med i Mandags som jeg dog saa gerne vilde; Ingen har været mere for mig i trange Dage kære Laura end netop Du; man da jeg kom herhjem var jeg alligevel meget træt af den lange Rejse, og Otto var bange jeg ikke kunde taale den forserede Rejse fra Kl 4 om Morgenen. Lad os være enige om kære Laura at holde sammen den Tid vi have tilbage, og naar Du nu faa Dit Hjem i Byen og savner Landet, saa kom endelig ud hos os der begge holde saa meget af Dig. Jeg fortalte netop mine Unge forleden Dag at min første store Hjertesorg var da Du blev forlovet, jeg synes ingen Mand var god nok til Dig -; den Sorg kunde jeg have sparet mig! men Følelserne ere uforandrede; og hvis Du kan løsrive Dig i Vinter saa er Du hjertelig velkommen; jeg kan godt forstaa Du endnu ikke véd hvordan Du bedst kan; men Du har jo saa faa af Børnene hjemme, derfor føles Ensomheden endnu mere. Nu jeg er kommen i Ro, føler jeg at Kuren og Rejsen har været ganske god for mine Nerver; men det er dog endnu bedre at være hjemme ved det daglige Arbejde, og alt var passet godt medens jeg var borte. Hils Andreas meget, og tak ham for Brevet jeg var saa rørt over han tænkte saa venligt paa mig, og han skrev saa sandt "det var Synd at ønske hans kære Fader tilbage til Lidelserne men "Døden" og Adskillensen er svær at komme over, og kun Tiden kan læge Saaret; i Øjeblikket kan man

ikke tro det er muligt at faa den rette Trøst, jeg har følt det naar man skal af med sine Børn.

Hils Johanne og hvem Du har hos Dig kære Laura; men de kærligste og mest deltagende Hilsener sendes Dig fra Din hengivne Charlotte.

O. Knipschildt,
Lerchenborg d. 10 Oktober.
pr. Kallundborg.

Kæreste Laura!

Mine Tanker gaa bestandig
over die Dig; og det er dog
en inderlig sød Følelse at
vide at de Hjem vi holdt
mest af, efterhaanden løstes,
Ottos og min største Fernis-
else var dog at Røse de
"Gjelsker og Erikshaab i gamle
"le Dage, og hvor søde
men bliver føles det net
at det er alligevel Minderne
men lever paa. Jeg var
saa bedrøvet over at jeg
ikke kom med i Maanedens
som jeg dog saa gerne

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

vilde; Ingen stor været mere var da du blev forlovet, jeg
for mig i trænge Dage Kære synes ingen Mand var god
Læser end netop du; men nok ser Dig -; den Sorg
da jeg kom herhen var Kende jeg Kære spækk mig
jeg ialligvel meget træt men Følelsene ere
af den lange Rejse, og uforandrede; og hvis du
Otto var bangt jeg ikke kan lo'srive Dig i Vinter
Kende taale den forværedt saa er du lykkelig vel
Rejse fra Kl 4 om Morgenen Kommer; jeg kan godt
Lad os være enige om postaa det endum ikke
Kære Læser at Holde vit hvordan du bedst
sammen den Tid vi have kan; men du stor jo
Selbøge, og naar du mi saa faa af P'isnere
jaa dit Hjem i Byen hjemme, derfor føles
og søvner Landet, saa Ensomheden endum mere.
Hvem endelig tid kes os Nri jeg er Kommer i Pro,
der begge Helde saa meget føles jeg at Huden og
af Dig - jeg postalle netop Rejsen stor været god for
minne Ulykke forleden Dag mine Nerver; men det
at min første store Hjertesag er dog endum bedre at være

Hjemme ved det daglige Arbejde,
og alt var passet godt medens
jeg var borte - Hils Andreas
meget, og takk som for Brevet,
jeg var saa rødt over den
steenkete saa venligt fra mig,
og han skriver saa sandt "det
var Synd at ønske hans
Kære Fader tilbage. Sic Fidelsane
men, "Gøden" og Adskillelsen
er over at komme over,
og kom Tiden kan begynde
Socrets; i Gjeblekket kan
man ikke tro det er muligt
at saa den rette Tro'st, jeg
har følt det naar man skal
af med sine Børn.

Hils Johanne og hvem der
her hos dig Kære Laura; men
de Kærligste og mest deltagende
Hilsener sendes dig fra din hustru
Charlotte.